

Työ- ja elinkeinoministeriö

Oikeusministeriön lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi ulkomaalaislain 5 luvun muuttamisesta

Työ- ja elinkeinoministeriö on pyytänyt oikeusministeriöltä lausuntoa otsikkoasiassa. Luonnoksessa ehdotetaan säädettäväksi kaikkien työperusteisten oleskelulupien myöntämistä koskevista yleisistä edellytyksistä. Samalla säädettäisiin työnantajan ja työntekijän velvollisuuksista oleskelulupaprosessissa. Lakiin lisättäisiin uutena sääntelynä säännökset työnantajan sertifiointista, mikä merkitsisi mahdollisuutta kevennettyyn selvitysvelvollisuuteen. Laissa säädettäisiin myös kuulemisen tekemisen mahdollisuudesta etäyhteydellä sekä ei-virkasuhteisten henkilöiden käyttämisestä viranomaistehtävissä ulkomailla.

Oikeusministeriö on tarkastellut esitysluonnosta eräiltä, vain lausunnossa käsitellyiltä osin.

Kuulemisen suorittaminen ja DNA-näytteenoton valvonta työsopimussuhteisen henkilön toimesta

Luonnoksessa ehdotetaan säädettäväksi, että ei-virkasuhteinen henkilö voisi hoitaa eräitä nykyisin vain virkasuhteisille henkilöille kuuluvia tehtäviä

Esitysluonnoksessa viitataan oikeuskanslerin käsittelyssä olevaan, nyt jo ratkaistuun kanteluasiaan (OKV/2116/10/2020), joka koski sitä, että edustustoissa oli käytetty paikalta palkattua edustustoon työsuhteessa olevaa henkilöstöä sellaisiin tehtäviin, jotka on laissa säädetty ainoastaan virkasuhteisille. Oikeuskansleri totesi ratkaisussaan menettelyn olevan lainvastainen, sillä laki rajaa tehtävät virkasuhteisille. Selvää on, että jos virkasuhteisuusvaatimuksesta halutaan poiketa, on tästä säädettävä nimenomaan lailla.

Ehdotetun 64 §:n 2 momentin mukaan kuulemisen voisi suorittaa Maahanmuuttoviraston ja ulkoasiainhallinnon virkamiehen lisäksi Suomen edustustossa palveleva edustuston päällikön määräämä henkilö. Vastaava säännös, joka mahdollistaisi virkamiehen lisäksi Suomen edustustossa palvelevan edustuston päällikön määräämän henkilön valvomaan tutkimusnäytteen ottamista ja näytteenantajan henkilöllisyyden varmistamista, ehdotetaan myös 66 §:n 3 momenttiin.

Kuten luonnoksessa on todettu, kuulemisen suorittamisessa ja tutkimusnäytteen ottamisen ja henkilöllisyyden varmistamisessa on kyse julkisen vallan käyttöön liittyvistä tehtävistä. (Perusteluissa julkisen vallan käyttö ja julkisen hallintotehtävän hoitaminen virheellisesti rinnastetaan: julkisen hallintotehtävän hoitaminen on huomattavasti julkisen vallan käyttöä laajempi käsite: julkisen vallan käyttö on aina osa julkista hallintotehtävää, mutta julkiseen hallintotehtävään voi sisältyä myös tehtäviä, jotka eivät ole julkisen vallan käyttöä, s. 104)

Vaikka kuuleminen ei sisällä päätösharkintaa, on kuulemisella, tässä tapauksessa nimenomaan suullisella kuulemisella, aivan olennainen merkitys päätöksenteolle, ja se oleskelulupahakemuksen käsittelyn merkittävä käsittelyvaihe. Luonnoksen perusteluissakin todetaan, että suullinen kuuleminen järjestetään, kun kirjallinen kuuleminen ei ole riittävä keino selvittää oleskeluluvan

Postiosoite
Postadress
Postal Address
 Oikeusministeriö

Käyntiosoite
Besöksadress
Office

Puhelin
Telefon
Telephone

Faksi
Fax
Fax

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet

PL 25
 00023 Valtioneuvosto

Eteläesplanadi 10
 Helsinki

0295 16001
 +358 295 16001

09 1606 7730
 +358 9 1606 7730

kirjaamo.om@gov.fi
 oikeusministerio.fi

myöntämisen edellytysten täyttäminen, ja todetaan, että kuulemisessa ei ole kyse ulkomaalaislain 69 c §:ssä tarkoitetuista teknis- ja rutiiniluontoisista tehtävistä. Kuuleminen voi vaikuttaa merkittävästi asian lopputulokseen. Kuulemisessa on varmistuttava hyvän hallinnon, oikeusturvan ja perusoikeuksien toteutumisesta, mistä ei perusteluissa ole tehty selkoa.

Virkasuhteisuusvaatimuksesta poikettaisiin myös 66 §:n 3 momentissa, jonka mukaan työsopimussuhteiset henkilöt voisivat valvoa tutkimusnäytteen ottamista ja näytteenantajan henkilöllisyyttä. Perusteluissa on arvioitu ainoastaan, onko kyse merkittävästä julkisen vallan käytöstä tai julkisesta hallintotehtävästä. Virkavastuun osalta kysymys siitä, sisältääkö tehtävä julkisen vallan käyttöä vai ei, on keskeinen, eikä sitä ole esityksessä arvioitu. Myös asianmukaisella näytteen ottamisen valvonnalla ja henkilöllisyyden tarkastamisella on merkittävä vaikutus asian käsittelyyn.

Perustuslain 2.3 §, 118 § ja 124 § korostavat virkamieshallintoperiaatetta eli sitä, että julkista valtaa voivat Suomessa käyttää vain viranomaiset ja viranomaisten nimissä vain laillisesti virkoihinsa nimitetyt virkamiehet (HE 1/1998 vp, s. 178). Hallintotehtävien hoitaminen, sikäli kuin ne sisältävät julkisen vallan käyttöä, kuuluu sen mukaan vain virkamiehille, jotka asetetaan tehtävänsä erityisessä menettelyssä ja joita koskee erityinen virkavastuu. Sen sijaan työsopimussuhteisille henkilöille tai yksityisille oikeushenkilöille ei yleensä voi kuulua julkista valtaa. Esimerkiksi kuntalaissa on nimenomainen säännös siitä, että tehtävää, jossa käytetään julkista valtaa, hoidetaan virkasuhteessa (87 §:n 2 mom.). Vastaava nimenomaista säännöstä ei valtion virkasuhteiden osalta ole.

Ehdotettuja säännöksiä on säätämisyjärjestysperusteluissa arvioitu PL 124 §:n kannalta, jonka mukaan julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai muita hyvän hallinnon vaatimuksia. Luonnoksen perusteluissa kuitenkin todetaan: ”kyseessä on työsuhde edustustoon ja siten henkilön kuuluminen edustuston henkilöstöön, sen organisaatioon ja edustuston päällikön alaisuuteen.”

Toisin kuin luonnoksessa on katsottu, ehdotetussa sääntelyssä ei oikeusministeriön käsityksen mukaan siten vaikuta olevan kysymys PL 124 §:n tarkoittamasta tilanteesta (julkisten hallintotehtävien siirtäminen viranomaiskoneiston ulkopuolelle), vaan palvelussuhteen laatua ja tehtävien hoitamisen järjestämistä viranomaisessa koskevasta kysymyksestä. Luonnoksessa ehdotetaan, että julkisia hallintotehtäviä hoitaisivat virkasuhteisen henkilöstön sijaan viranomaisen palvelussuhteinen henkilöstö.

Voimassaolevan ulkomaalaislain 64 §:n 2 momentissa ja 66 §:n 3 momentissa mainitut tehtävät on säädetty Maahanmuuttovirastolle ja edustuston virkamiehelle. Vaatimus edustuston palveluksessa olevan virkasuhteisuudesta (palvelussuhteen laatu) on varmastikin voimassaolevan lainsäädännön valmistelussa kiinnitetty kyseisten tehtävien luonteeseen. Esityksessä tulisikin tehdä selkoa siitä, minkä vuoksi voimassaolevassa laissa on säädetty nimenomainen virkasuhteisuusvaatimus ja minkä vuoksi ja millä perusteella tästä ehdotetaan poikettavaksi. Jatkovalmistelussa tulisi arvioida, liittyykö näihin tehtäviin jotakin sellaista erityistä esimerkiksi kuulemiseen liittyvää julkista luotettavuusvaatimusta, joka puoltaa virkasuhdevaatimuksen pysyttämistä. Koska esityksessä ei ole tehty selkoa voimassaolevan virkamiesvaatimuksen taustasta, on oikeusministeriön vaikea arvioida ehdotettua muutosta, minkä lisäksi palvelussuhteen järjestämistä koskeva kysymys on pikemminkin valtiovarainministeriön toimialaa.

Luonnoksessa jää myös epäselväksi se, minkä vuoksi virkasuhteisuusvaatimuksesta halutaan poiketa. Jos ongelmana ovat puuttuvat resurssit, minkä vuoksi katsotaan, että resurssipula tulisi paikata työsopimussuhteisilla henkilöillä?

Ehdotettujen 64 ja 66 §:n säännösten sanamuoto vaikuttaa mahdollistavan lisäksi sen, että ketä tahansa edustustoon palvelussuhteessa olevaa henkilöä (kokit, autonkuljettajat) olisi mahdollista käyttää kyseisessä tehtävässä (”edustustossa palveleva edustuston päällikön määräämä henkilö”). Sääntely olisi asianmukaista rajata tarkemmin sen osalta, mihin tahoon kyseinen henkilö on palvelussuhteessa eikä käyttää käsitettä ”edustustossa palveleva”. Säännöksen sanamuoto ei rajaa palvelussuhdetta varsinaisesti edes edustustoon (vrt. VNa ulkoasiainhallinnosta 21 § ja 22 §).

Koska 64 ja 66 §:ssä on kyse ulkoasiainhallinnon tehtävistä ja velvollisuuksista, vaikuttaisi perustellulta kiinnittää ko. säännökset ulkoministeriön työsuhhteessa olevaan lähetettyyn henkilöön, sillä vaikuttaa siltä, että työnantajaviranomaisen tulisi olla tällaisissa tehtävissä nimenomaan ulkoministeriön, sillä kyse on ulkoministeriölle, ei niinkään edustustolle, kuuluvien tehtävien hoitamisesta, ja ulkoministeriöllä on edustuston palvelukseensa ottamien henkilöiden osalta ratkaisuvalta ainoastaan edustuston henkilöstön kokonaismäärästä (VNa 21 §). Viitattu valtioneuvoston asetus tai ulkoasiainhallintolaki eivät vaikuta tunnistavan tällaista ”edustustossa

palveleva henkilö” -käsitettä. Perusteluissa todetaan, että ”kyseessä on työsuhte edustustoon ja siten henkilön kuuluminen edustuston henkilöstöön, sen organisaatioon ja edustuston päällikön alaisuuteen”. Perusteluissa viitataan ulkoasianhallintolain 26 ja 27 §:iin, jotka kuitenkin koskevat ”eri hallinnonalojen viranomaisiin palvelussuhteessa olevia virkamiehiä” ja henkilöitä, jotka eivät ole palvelussuhteessa julkisoikeudelliseen yhteisöön. Perustelut näiltä osin ovat epäselvät ja epäjohdonmukaiset.

Luonnoksen perusteluissa viitataan myös kunniakonsulaatteihin, jotka eivät ole ulkoasiainhallintolain 7 §:n 2 momentin mukaan valtion hallintoviranomaisia (PeVM 8/2002 vp). Rinnastus kunniakonsulaatteihin, jotka eivät ole valtion hallintoviranomaisia, hämärtää myös sitä, miten edustustojen asemaa ja edustustoihin työsopimussuhteessa olevien henkilöiden asemaa tulisi arvioida.

Jatkovalmistelussa on välttämätöntä täsmentää ehdotettua sääntelyä sekä sen perusteluita. Muotoilua ”Suomen edustustossa palveleva edustuston päällikön määräämä henkilö” on täsmennettävä lain tasolla ja tehtävä selkoa siitä, mihin tahoon kyseiset henkilöt olisivat työsopimussuhteessa. Säännöksiin omaksuttu muotoilu ”edustustossa palveleva henkilö” ei ilmennä perusteluista ilmenevää vaatimusta työsopimussuhteisuudesta ulkoministeriöön (VNa 21 §: 1 mom.) (tai edustustoon).

Mikäli puolestaan kyse olisi siitä, että ehdotetuilla 64 ja 66 §:llä ehdotettaisiin siirrettäväksi kyseiset tehtävät toisen viranomaisen palveluksessa oleville henkilöille (perusteluissakin viitattu laki ulkoasiainhallinnosta 26 §, VNa ulkoasiainhallinnosta 21 a §), kyse olisi valtiosääntöoikeudellisesti toisen tyyppisestä kysymyksestä, sillä tällöin kyse olisi viranomaisten välisistä tehtävän ja toimivallan siirrosta, mitä esityksessä ei liene tarkoitettu. Vaikuttaa siten siltä, että säännöksessä tulisi rajata nimenomaisesti pois eräisiin viranomaisiin palvelussuhteessa olevat henkilöt edustustossa.

Virkavastuu

Luonnoksen perusteluissa on sivuttu kysymystä virkavastuusta. Perustelujen mukaan ”Tällaiseen Suomen edustustossa palvelemaan edustuston päällikön määräämään henkilöön sovelletaan rikoslain 40 luvun 12 §:n 1 momentin mukaan rikoslain virkamiestä koskevia säännöksiä, kun se käyttää julkista valtaa eli hoitaa julkista hallintotehtävää perustuslain 124 §:n tarkoittamalla tavalla.” Kuten edellä on todettu, vaikuttaa siltä, että esityksessä olisi kyse palvelussuhteen laatua ja tehtävien hoitamisen järjestämisestä viranomaisessa koskevasta kysymyksestä, ei tehtävien siirtämisestä viranomaiskoneiston ulkopuolelle.

Oikeusministeriö katsoo, että jatkovalmistelussa tulisi ulkomaalaislain ehdotetun 64 ja 66 §:n osalta arvioida tarkemmin virkavastuuta koskevia kysymyksiä. Suomen edustustossa palveleva edustuston päällikön määräämä henkilö olisi perustelujen (s. 104) mukaan työsuhteessa edustustoon. Tällä perusteella kyse olisi oikeusministeriön käsityksen mukaan rikoslain (RL) 40 luvun 11 §:n 3 kohdassa tarkoitettua julkisyhteisön työntekijästä, jonka Suomen ulkopuolella tekemään virkarikokseen sovellettaisiin RL 1 luvun 4 §:n 1 momentin nojalla Suomen lakia.

Oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, että julkisyhteisön työntekijän virkavastuu on RL 40 luvun 12 §:n 2 momentin nojalla kapeampi kuin virkamiehellä, sillä julkisyhteisön työntekijään sovelletaan vain osaa RL 40 luvun virkarikossäännöksistä. Toisaalta siltä osin kuin julkisyhteisön työntekijä käyttää tehtävässään julkista valtaa RL 40 luvun 11 §:n 5 kohdassa määritellyllä tavalla, virkavastuu on RL 40:12 §:n 1 momentin nojalla yhtä laajaa kuin virkamiehellä.

Jatkovalmistelussa on nimenomaisesti erityisesti virkavastuun näkökulmasta tehtävä selkoa siitä, onko ehdotetuissa tehtävissä kyse julkisen vallan käytöstä vai sellaisen julkisen hallintotehtävän hoitamisesta, joka ei sisällä julkisen vallan käyttöä. Esityksen jatkovalmistelussa tulee nimenomaisesti kiinnittää huomiota siihen, että virkasuhteesta poikkeaminen ja tehtävien hoitaminen niiltä osin kuin kyse ei ole julkisen vallan käyttämisestä, työsopimussuhteessa merkitsee muodollisesti paljon rikosoikeudellisen vastuun kannalta.

Kuuleminen muualla kuin edustuston tiloissa

Ehdotetussa 64 §:n 2 momentissa säädettäisiin asianosaisen etäkuulemisesta videoneuvottelun avulla. Säännöksen 3 momentin mukaan Maahanmuuttoviraston ja Suomen edustuston on 2 momentissa mainittua videoneuvottelua käyttäessään varmistettava, että hakijan ja hänen mukanaan mahdollisesti olevan muun henkilön sekä tulkin henkilöllisyys on tarkistettu, tila on kuulemisen suorittamiseen sopiva ja että kuuleminen voidaan suorittaa hakijan ymmärtämällä kielellä ja tietoturvasuhteisesti. Edelleen 64 §:n 3 momentin mukaan kuuleminen tulee tallentaa. Tallenne tulee hävittää viimeistään 14 päivän kuluttua siitä, kun asia on tullut lainvoimaiseksi. Säilytysaikaa koskevaa säännöstä ei ole asianmukaisesti perusteltu eikä tehty selkoa sen suhteesta mm. muiden

asian käsittelyn aikana syntyneiden asiakirjojen säilyttämisaikoihin. Epäselväksi jää, minkä tahon velvollisuus on säilyttää tallennetta. Tämän tulee käydä selkeästi säännösperusteisesti ilmi, jotta aineiston asianmukainen säilytys turvataan myös tilanteissa, joissa kuulemisen hoitaa muu kuin virkamies.

Ehdotetun 69 e §:n mukaan suullinen kuuleminen videoneuvottelun välityksellä voitaisiin suorittaa ulkoisen palveluntarjoajan tai toisen Schengen-valtion [tarkoittaneen Schengen valtion edustuston] tiloissa.

Esityksen jatkovalmistelussa tulisi varmistua ja tehdä selkoa siitä, että tällainen muualla kuin edustuston tiloissa tapahtuva hallintoasian käsittely (kuuleminen) on mahdollista. Esimerkiksi oikeudenkäynneissä etäyhteydet ulkomailla ovat mahdollisia vain kansainvälisten sopimusten määräykset huomioon ottaen. Luonnoksessa on viitattu yhteisön viisumisäännöstöön ja siihen, että viisumiasioissa ei enää edellytetä, että edustusto ja ulkoinen palveluntarjoaja sijaitsevat samassa maassa. Perusteluissa olisi syytä selostaa, koskeeko tämä ehdotettua oleskelulupahakemusten käsittelyä.

Oleskelulupatehtävien antaminen toisen Schengen-valtion edustustolle ja ulkoiselle palveluntarjoajalle (69 b §)

Perusteluissa todetaan, että koska ulkoinen palveluntarjoaja on tällä hetkellä ainoa ulkoistettu toimija ja koska se on jatkossakin todennäköisempi vaihtoehto ulkoistamiselle kuin toisen Schengen-valtion edustusto, 69 b §:ää ehdotetaan muutettavaksi siten, että ulkoinen palveluntarjoaja mainittaisiin ensin. Perusteluiden mukaan ulkoistamisen muut edellytykset säilyisivät ennallaan. Säännöksen sanamuodon mukaan kuitenkin näyttää siltä, että edellytys ulkoistukselle tiukentuisi siten, että myös toisen Schengen valtion edustuston osalta edellytettäisiin erityisiä olosuhteita tai paikallisesta tilanteesta johtuvia syitä toisin kuin nykyisin. Tätä ei esityksessä ole perusteltu, vaan muutosta on perusteltu ainoastaan siltä kannalta, että ulkoiset palveluntuottajat olisivat ensisijaisia käytännön syistä.

Työnantajan sertifiointi

Ulkomaalaislakiin ehdotetaan lisättäväksi säännökset työnantajan sertifiointista. Käytännössä kyse olisi järjestelmästä, jossa tietyt kriteerit täyttävän työnantajan työntekijän oleskelulupahakemuksen käsittelyssä edellytettäisiin työnantajalta vähemmän selvityksiä, koska työnantajan kyky toimia työnantajana olisi selvitetty sertifiointin myöntämisen yhteydessä. Sertifiointi siten ikään kuin korvaisi osan työnantajan selvittämisvelvollisuudesta. Oikeusministeriö painottaa, että ehdotettu sertifiointijärjestelmä ei kuitenkaan poista viranomaisen selvitysvelvollisuutta, joka kiinnittyy asian asianmukaiseen käsittelyyn.

Luonnoksessa ehdotetaan säännöksiä sertifiointin peruuttamisesta sekä karenssisäännöksistä, jotka estäisivät uuden sertifiointin myöntämisen jopa viideksi vuodeksi. Ehdotettuja karenssimääräaikoja tai karenssin perusteena olevia tekoja ei ole perusteltu. Luonnoksen säätämisyjärjestysperusteluissa olisi syytä perustella peruuttamisen kriteereitä, näiden oikeasuhtaisuutta sekä karenssisääntelyn oikeasuhtaisuutta sekä hyväksyttävyyttä. Peruuttamisen ja karenssisääntelyn oikeasuhtaisuus kiinnittyy keskeisesti siihen, mikä vaikutus sertifiointilla ja sen puuttumisella (suhde elinkeinosääntelyyn).

Peruuttamista koskeva säännös (78 §) on muotoilu oikeusharkintaiseksi, mikä merkitsee sitä, että viranomaisella ei ole harkintavaltaa näissä tilanteissa (esimerkiksi oikeasuhtaisuus). Ehdotusta ei ole perusteltu.

Menettelyä koskevan sääntelyn osalta oikeusministeriö kiinnittää huomiota lakitasoisen sääntelyn huomattavaan yksityiskohtaisuuteen ja tarpeeseen arvioida asianmukaista säädöstasoa (laissa vai asetuksessa).

Käsittelyajat 84 § ja sähköinen asiointi

Sähköistä asiointia koskevan säännöksen yhteydessä on asianmukaisesti PL 6 § huomioiden mahdollistettu myös paperinen asiointi, jos sähköinen asiointi ei ole mahdollista (60 §).

Luonnoksessa ehdotettaisiin lisättäväksi käsittelyaikoja koskevaan säännökseen sähköistä asiointia koskeva poikkeava käsittelyaika. Ehdotetun 84 §:n 1 momentin mukaan Maahanmuuttoviraston on tehtävä päätös tämän luvun mukaiseen hakemukseen viimeistään neljän kuukauden kuluessa siitä, kun viranomainen on vastaanottanut asianmukaisesti täytetyn hakemuksen liitteineen. Jos hakemus pannaan vireille sähköisesti, päätös on tehtävä viimeistään kahden kuukauden kuluessa. Vastaava sähköisesti vireillepannun asian lyhyempi käsittelyaika ehdotetaan säädettäväksi 2 momentissa.

Ehdotusta ei ole lainkaan perusteltu säännökohtaisissa perusteluissa eikä säätämisyjärjestysperusteluissa.

Hallintoasian käsittelyssä sähköinen asiakirja rinnastetaan paperiseen asiakirjaan. Kaikkia hallinnossa asioivia on lisäksi kohdeltava tasapuolisesti (HL 6 § sekä PL 6 §). Oikeusministeriö ei lähtökohtaisesti pidä perusteltuna, että laissa säädettäisiin poikkeavat käsittelyajat eri tavoin vireillepantuihin hakemuksiin. Perusteluissa on mahdollista tehdä selkoa siitä, että esimerkiksi sähköisesti vireillepantujen hakemusten käsittelyajat ovat tyypillisesti lyhyempiä esimerkiksi hakemusten täydellisyyden vuoksi, mutta ehdotettu lakitasoinen säännös hakijoiden erilaisesta kohtelusta vireillepanomuodon perusteella ei ole ongelmaton.

Samaisessa 84 §:ssä käsittelyajasta poikettaisiin myös, kun kyse on sertifioituun työnantajaan ”liittyvästä” asiasta. Säännöksen perusteella jää epäselväksi, mikä tällainen ”liittyvä” asia olisi. Mitä edellä on todettu eri käsittelyaikojen asianmukaisuudesta, koskee myös mainittua säännöstä. Sertifiointi ehdotuksen perusteella merkitsisi sitä, että työnantajan ei tarvitse toimittaa kaikkea samaa selvitystä kuin ei-sertifioidun työnantajan. Tämä merkinnee jo ilman nimenomaista säännöstä sitä, että tällaisten toimijoiden kohdalla asian käsittely on nopeampaa.

Oikeusministeriö korostaa, että riippumatta nimenomaisista käsittelyaikasäännöksistä, viranomaisella on velvollisuus käsitellä toimivaltaansa kuuluvat asiat viivytyksettä.

Automaatio

Perusteluissa todetaan, että esityksen on tavoitteena myös mahdollistaa automaation laajempi käyttö oleskelulupa-asioissa sitten kun sitä voidaan alkaa hyödyntää täysimääräisesti.

Näiltä osin jatkovalmistelussa tulee huomioida automaattista päätöksentekoa koskevan lainsäädäntöhankkeen eteneminen. Oikeusministeriön automaattista päätöksentekoa koskevassa työryhmämietinnössä esimerkiksi ehdotettiin automaattisen päätöksenteon edellytykseksi se, että automaattisesti ratkaistuun asiaan on voitava vaatia oikaisua, joka ulkomaalaislaissa on ilmeisesti käytössä vain yhdessä asiaryhmässä (ulkomaalaislain 190 a §, lyhytaikainen viisumi).

osastopäällikkö

Johanna Suurpää

lainsäädäntöneuvos

Heini Färkkilä

Jakelu TEM Työ- ja elinkeinoministeriö

Tiedoksi

VN/5283/2020-OM-74

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons: